

રોમ દર્શનને સ્થાપિત કરે છે - સંખ્યા બે

આધુનિક રોમની ઓળખ અને અંતિમ દિવસોમાં ભવિષ્યવાણીય દર્શન

Jeff Pippenger

2024-07-05

અને તે સમયોમાં દક્ષિણના રાજા વિરુદ્ધ ઘણા લોકો ઊભા થશે; તથા તારા લોકોમાંથી લૂંટારાઓ પણ દર્શનને સ્થાપિત કરવા માટે પોતાને ઊંચા કરશે; પરંતુ તેઓ પડી જશે. દાનિયેલ 11:14.

અંતિમ દિવસોમાં આધુનિક રોમ તરીકે પ્રતિનિધિત્વ પામતી શક્તિની, અને તેથી “દર્શનને સ્થાપિત કરતી” શક્તિની, યોગ્ય ઓળખાણ અત્યંત આવશ્યક તથા ઉદ્ધારસંબંધિત છે. તે એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના અંતિમ પરીક્ષણ પ્રક્રિયાના એક તત્વનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ વચનમાં આવેલો “દર્શન” શબ્દ એ જ હિબ્રુ શબ્દ છે, જે સલોમોને પસંદ કર્યો હતો જ્યારે તેણે ઓળખાવ્યું હતું કે દેવના લોકો શા માટે નાશ પામે છે.

જ્યાં દર્શન નથી ત્યાં પ્રજા નાશ પામે છે; પરંતુ જે કાયદો પાળે છે, તે ધન્ય છે. નીતિવચનો 29:18.

બધા પ્રભુવક્તાઓ પવિત્ર ઇતિહાસના અન્ય કોઈ પણ સમયકાળ કરતાં અંતિમ દિવસો વિષે વધુ સીધી રીતે બોલી રહ્યા છે, અને “દર્શન” ધારણ કરવાની આવશ્યકતા વિષે સુલેમાનની ચેતવણી જીવન-મરણનો પ્રશ્ન છે. સત્ય હંમેશાં વિભાજન કરે છે અને બે વર્ગના ઉપાસકો ઉત્પન્ન કરે છે. આ વાક્યમાં એક એવો વર્ગ છે જે નાશ પામે છે અને એક એવો વર્ગ છે જે આનંદપૂર્વક વ્યવસ્થા પાળે છે. તેમ છતાં નોંધવું જોઈએ કે સુલેમાનની સલાહ “સત્ય” વિષેના એક વિવાદના સંદર્ભમાં આપવામાં આવી છે. તે દસ કન્યાઓની દૃષ્ટાંતકથાના સંદર્ભમાં પણ છે, કારણ કે દસ કન્યાઓની દૃષ્ટાંતકથા અંતિમ દિવસોમાં દેવના લોકોના અનુભવનું એક મુખ્ય દૃષ્ટાંત છે.

મૂર્ખ પોતાનું સર્વ મન ઉઘાડું કરે છે; પરંતુ બુદ્ધિમાન તેને પાછળ માટે રોકી રાખે છે. જો શાસક જુદાં પર કાન ધરે, તો તેના બધા સેવકો દુષ્ટ બને છે. ગરીબ અને કપટી મનુષ્ય પરસ્પર મળે છે; યહોવા તેઓ બન્નેની આંખોને પ્રકાશ આપે છે. જે રાજા ગરીબોનો વિશ્વાસપૂર્વક ન્યાય કરે છે, તેનું સિંહાસન સદાકાળ સ્થિર રહેશે. દંડ અને ઠપકો જ્ઞાન આપે છે; પરંતુ પોતાના ઉપર છોડાયેલો બાળક પોતાની માતાને લાજમાં મૂકે છે. જ્યારે દુષ્ટોની વૃદ્ધિ થાય છે, ત્યારે અપરાધ વધે છે; પરંતુ ધર્મીઓ તેઓના પતનને જોશે. પોતાના પુત્રને સુધાર, તો તે તને વિશ્રામ આપશે; હા, તે તારી આત્માને આનંદ આપશે. જ્યાં દર્શન નથી, ત્યાં પ્રજા નાશ પામે છે; પરંતુ જે વ્યવસ્થા પાળે છે, તે ધન્ય છે. નીતિવચનો 29:11-18.

આધુનિક રોમ વિષે મારી કરતાં ભિન્ન સમજણ ધરાવતા લોકો તરફ આંગળી ચીંધવાનો મારો આશય નથી. મારો આશય એ દર્શાવવાનો છે કે સોલોમન ઉપાસકોના બે વર્ગોને સંબોધે છે, જેમને તે “જ્ઞાની” અને “મૂર્ખ” તરીકે ઓળખાવે છે. “મૂર્ખ” ને “દુષ્ટ” તરીકે પણ ઓળખાવવામાં આવે છે. દૃષ્ટાંતની જ્ઞાની અને મૂર્ખ કુમારીઓને પણ દાનિયેલના બારમા અધ્યાયની ભવિષ્યવાણીની રેખામાં જ્ઞાની અને દુષ્ટ તરીકે ઓળખાવવામાં આવે છે.

અને ઘણા શુદ્ધ કરવામાં આવશે, નિર્મળ બનાવવામાં આવશે, અને પરીક્ષિત કરવામાં આવશે; પરંતુ દુષ્ટો દુષ્ટતાપૂર્વક વર્તશે; અને દુષ્ટોમાંનો કોઈ સમજશે નહીં; પરંતુ જ્ઞાની સમજશે. દાનિયેલ 12:10.

સલેમાન અને દાનિયેલ એકબીજા સાથે સંમત છે, કારણ કે અંતિમ દિવસોમાં સર્વ પ્રેરિત સાક્ષ્ય પરસ્પર સુસંગત થાય છે. જ્ઞાની લોકો “જ્ઞાનની વૃદ્ધિ”ને સમજે છે.

અને જે જ્ઞાનની હશે તેઓ આકાશમંડળની કાંતિ સમા તેજસ્વી થશે; અને જે ઘણા લોકોને ધર્મમાં ફેરવે છે તેઓ તારાઓની જેમ સદાકાળ ને સદાકાળ સુધી પ્રકાશિત રહેશે. પરંતુ હે દાનિયેલ, તું આ વચનો બંધ રાખ અને પુસ્તકને અંતકાળ સુધી મુદ્રિત રાખ: ઘણા લોકો અહીંથી ત્યાં દોડશે, અને જ્ઞાન વધશે. દાનિયેલ 12:3, 4.

દસમો શ્લોક તે ત્રણ-પગથિયાવાળી પરીક્ષણ-પ્રક્રિયાની ઓળખ આપે છે, જે તે કુંવારીઓનું છટણીકાર્ય કરે છે, જેઓ એક લાખ યુમાલીસ હજારમાં સમાવેશ પામવા માટે બોલાવવામાં આવી છે. બંને ક્રિસ્તાઓમાં છટણી અને પરીક્ષણની પ્રક્રિયા આ આધારે નિર્ધારિત થાય છે કે શું કુંવારીઓ જ્ઞાનની વૃદ્ધિ (દર્શન)ને સમજે છે કે નહીં, જે અંતકાળે, 1989માં, મુદ્રામુક્ત કરવામાં આવી હતી.

અંતના દિવસોમાં “અંતનો સમય” 1989 હતો, જ્યારે દાનિયેલ અગિયારના ચાલીસથી પંચાલીસમો વચનો ખુલ્લા કરવામાં આવ્યા. ત્યારેજ સ્થાપિત થયું કે આ વચનોનો વિષય ઉત્તરનો રાજાના અંતિમ ઉદય અને પતન વિષે છે. ત્યારેજ સ્થાપિત થયું કે આ વચનોમાં ઉત્તરનો રાજા અંતના દિવસોની પાપલ શક્તિ છે. પ્રેરણામાં ક્યારેય “Modern Rome” એવો પ્રયોગ કરવામાં આવતો નથી. આ પ્રયોગ મેં રચ્યો હતો, અંતના દિવસોની પાપલ શક્તિનું પ્રતિનિધિત્વ કરવા માટે, કારણ કે ભવિષ્યવાણીની દૃષ્ટિએ “modern” અંતના દિવસોને દર્શાવે છે. એલેન વ્હાઇટે પણ ક્યારેય “Modern Rome” એવો પ્રયોગ કર્યો નથી.

દાનિયેલ અગિયારના અંતિમ છ પદોમાં ઉત્તરનો રાજા કોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે તે વિષે ખોટી સમજણો છે, પરંતુ માત્ર એક જ યોગ્ય સમજણ છે. આ પદોમાં ઉત્તરનો રાજા પાપાસત્તા છે એવી સમજણ ઘણા પ્રોફેટિક સાક્ષીઓમાંથી ઉદ્ભવી છે. પદ ચાલીસની શરૂઆતમાં 1798માં પાપાસત્તાએ જીવલેણ ઘા પ્રાપ્ત કર્યો તે ઓળખાવવામાં આવે છે; પછી પદ એકતાલીસથી ત્રેતાલીસ સુધી જીવલેણ ઘાના આરોગ્યપ્રાપ્તિમાં સંકળાયેલી ગતિશીલતાઓ ઓળખાવવામાં આવે છે. પદ ચુંમાલીસ તે સંદેશનું વર્ણન કરે છે જે પાપાસત્તાને ક્રોધિત કરે છે અને પદ પંચોતેરમાં પ્રવેશ કરાવે છે, જ્યારે પાપાસત્તા પોતાના અંતિમ અને સંપૂર્ણ અંતે આવે છે. 1989માં જે દર્શન અનમુદ્રિત થયું, તે અંતિમ દિવસોમાં પાપાસત્તાના અંતિમ ઉદય અને પતનનું દર્શન છે. તે દર્શન જ્ઞાનમાં તે વધારો છે જે ઉપાસકોના બે વર્ગોને ઉત્પન્ન કરે છે અને પ્રગટ કરે છે, અને તે તેમના દ્વારા આ પદોમાં રહેલા જ્ઞાનના સ્વીકાર અથવા અસ્વીકાર પર આધારિત છે.

બિલ્કુલ તે જ અધ્યાય મુજબ, જેમાં 1989માં જ્ઞાનની વૃદ્ધિનું મુદ્રાવિમોચન થયું હતું, “તારા લોકોના લૂંટારાઓ,” જે “પોતાને ઊંચા કરે છે” અને અંતે “પડે છે,” તેઓ જ તે પ્રતીક છે જે “દર્શન”ને સ્થાપિત કરે છે. અંતિમ ઝાડણીમાં, પ્રથમ પરીક્ષાકીય પ્રશ્ન એ છે કે “તારા લોકોના લૂંટારાઓ” તરીકે કોનું પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આવ્યું છે, કારણ કે તેઓ જ તે ભવિષ્યવાણીય પ્રતીક છે જે “દર્શન”ને સ્થાપિત કરે છે. શું લૂંટારાઓ પાપસી સત્તા છે કે યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ?

દાનિયેલ અને પ્રકાશનનાં પુસ્તકો એ જ એક પુસ્તક છે, જે ભવિષ્યવાણીની એક જ રેખાના બે સાક્ષીઓને પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. દાનિયેલ શરૂઆત છે અને પ્રકાશન અંત છે, અને બંને મળીને તે સત્યના બે સાક્ષીઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે અંતકાળે, 1989માં, મુદ્રાછેદિત થાય છે.

દાનિયેલ તે શુદ્ધિકરણની પ્રક્રિયાનું વર્ણન કરે છે, જે ૧૯૮૯માં યહૂદાહના કુળના સિંહે ચાલીસથી પૈતાલીસ સુધીની કલમોનું મુદ્રાઉદ્ઘાટન કર્યું ત્યારે ઉત્પન્ન થઈ. તે સમયે એવી પરીક્ષણ પ્રક્રિયા શરૂ થઈ કે જેના દ્વારા નક્કી કરવામાં આવે અને પ્રગટ થાય કે છેલ્લા દિવસોમાંના એક લાખ યુમાલીસ હજાર એવા કરારજનને રચતા “યાજકો” કોણ હશે. હોસેયા ઉમેરે છે કે છેલ્લા દિવસોના જ્ઞાનના વધારોનો અસ્વીકાર કરનારાઓ તે એક લાખ યુમાલીસ હજારને રચતા યાજકોમાંના એક બનશે નહીં.

મારા લોકો જ્ઞાનના અભાવે નાશ પામ્યા છે; કારણ કે તું જ્ઞાનનો તિરસ્કાર કર્યો છે, તેથી હું પણ તારો તિરસ્કાર કરીશ, જેથી તું મારા માટે યાજક ન રહેશ; કારણ કે તું પોતાના દેવના કાયદાને ભૂલી ગયો છે,

તેથી હું પણ તારાં સંતાનોને ભૂલી જઈશ. હોસેયા 4:6.

પ્રકાશિતવાક્યનું પુસ્તક દર્શાવે છે કે જે જ્ઞાનનું મુદ્રાવિમોચન થાય છે અને જેને એક વર્ગ દ્વારા નકારવામાં આવે છે, તે જ તેમનો નકાર પ્રોબેશન બંધ થાય તે પહેલાં જ પૂર્ણ કરે છે.

અને તેણે મને કહ્યું, “આ પુસ્તકની ભવિષ્યવાણીના વચનોને મુદ્રાંકિત ન કર; કારણ કે સમય નજીક છે. જે અનીયાયી છે, તે હજી અનીયાયી જ રહે; અને જે અશુદ્ધ છે, તે હજી અશુદ્ધ જ રહે; અને જે ધર્મી છે, તે હજી ધર્મી જ રહે; અને જે પવિત્ર છે, તે હજી પવિત્ર જ રહે.” પ્રકાશિતવાક્ય 22:10, 11.

મિલરાઇટ ઇતિહાસ એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના ઇતિહાસનું દૃષ્ટાંતરૂપે દર્શન કરાવે છે, અને મિલરાઇટો તથા એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર સાથે મળીને પ્રકાશિતવાક્યના અધ્યાય ચૌદના ત્રણ દૂતોના સંદેશ અને કાર્યના આરંભ તથા અંતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ સમાનાંતર ઇતિહાસો પરીક્ષાકાળની સમાપ્તિ સાથે સંકળાયેલી ઘટનાઓને ઓળખાવે છે. આ બંને ઇતિહાસોના કાર્યને એલિયાહ અને યોહાન બાપ્તિસ્મા આપનાર દ્વારા પૂર્વરૂપે દર્શાવવામાં આવ્યું છે.

“કંપારી સાથે, વિલિયમ મિલરે લોકો સમક્ષ દેવના રાજ્યના રહસ્યો ઉદ્ઘાટિત કરવા આરંભ કર્યો, અને ભવિષ્યવાણીઓ દ્વારા પોતાના શ્રોતાઓને ખ્રિસ્તના દ્વિતીય આગમન સુધી લઈ ગયો. તેના દરેક પ્રયત્ન સાથે તેને વધુ શક્તિ પ્રાપ્ત થતી ગઈ. જેમ યોહાન બાપ્તિસ્તે યેશુના પ્રથમ આગમનની ઘોષણા કરી અને તેમના આગમનનો માર્ગ તૈયાર કર્યો, તેમ વિલિયમ મિલર અને જેઓ તેની સાથે જોડાયા તેમણે દેવના પુત્રના દ્વિતીય આગમનની જાહેરાત કરી.” Early Writings, 229, 230.

મિલરાઇટ સંદેશે અનુગ્રહકાળના સમાપન સાથે સંકળાયેલ “ઘટનાઓ” ની ઓળખ કરી, જેમનું પ્રતિનિધિત્વ એલિયાહ અને યોહાન બાપ્તિસ્માદ્વારા બન્નેએ કર્યું હતું.

“મનુષ્યોને તેમના જોખમ વિષે જાગૃત કરવામાં આવે તે આવશ્યક હતું; તેમને કૃપાકાળના સમાપન સાથે સંબંધિત ગંભીર પ્રસંગો માટે તૈયારી કરવા પ્રેરિત કરવામાં આવે તે જરૂરી હતું.” The Great Controversy, 310.

૧૯૮૯માં, સોવિયેત સંઘના પતન સાથે, દાનિયેલના ગ્રંથનો તે ભાગ કે જે અંતિમ દિવસોને સંબંધિત હતો, તેનો મુદ્રાબંધ અવરોધ દૂર થયો અને એક પરીક્ષણ પ્રક્રિયા આરંભાઈ. આ પરીક્ષણ દેવના લોકો છેલ્લાં દિવસોમાં જ્ઞાનની જે વૃદ્ધિ દાનિયેલ અધ્યાય અગિયારની અંતિમ છ કલમોમાં પ્રતિનિધિત થાય છે, તેને સમજવાની અથવા તેને નકારી કાઢવાની તેમની ક્ષમતા અથવા અક્ષમતા પર આધારિત હતું; એવી કલમો, જે અધ્યાય બારની પ્રથમ કલમ સુધી લઈ જાય છે, જ્યાં “કૃપાકાળના સમાપન”ની ઓળખ થાય છે. ત્યારબાદ “કૃપાકાળના સમાપન સાથે સંકળાયેલા પ્રસંગો”નો સંદેશ મુદ્રામુક્ત કરવામાં આવ્યો, અને એક લાખ ચુંમાલીસ હજારના “યાજકો” થવાના ઉમેદવારોનું કાર્ય શરૂ થયું. તેમનું કાર્ય આ અંશમાં પ્રતિનિધિત થયેલા સંદેશને “સમજવું” અને તેનું પ્રખાપન કરવું હતું. એક લાખ ચુંમાલીસ હજારનો સંદેશ અને તેમનું કાર્ય એ હતું કે મુદ્રામુક્ત સંદેશ રજૂ કરવામાં આવે, જેથી મનુષ્યોને “કૃપાકાળના સમાપન સાથે સંકળાયેલા ગંભીર પ્રસંગો માટે તૈયાર થવા” જાગૃત કરવામાં આવે.

“આજે, એલિયાસ અને યોહાન બાપ્તિસ્મા ૨ મા આપનારની આત્મ ૧ અને શક્તિ માં, દેવની નિમણૂકના સંદેશવાહકો ન્યાયને અર્પણે વિશ્વ નું ધ્યાન તે ગાંભીર્યપૂર્ણ ઘટનાઓ તરફ દોરી રહ્યા છે, જે કૃપાકાળના અંતિમ ક્ષણો અને રાજાઓના રાજા તથા પ્રભુઓના પ્રભુ તરીકે ખ્રિસ્ત યેશુના પ્રગટ થવા સાથે સંબંધિત હોવાથી જ ૯ દી જ ઘટવાની છે. ટૂંક સમયમાં દરેક મનુષ્યનો દેહમાં કરાયેલા કર્મો માટે ન્યાય થવાનો છે. દેવના ન્યાયનો સમય આવી પહોંચ્યો છે, અને પૃથ્વી પરની તેમની કલીસિયાના સભ્યો ઉપર, જે લોકો જાણે અનંત વિનાશની કિનારે જ ઊભા છે તેમને ચેતવણી આપવાની ગાંભીર્યપૂર્ણ જવાબદારી નિર્ભર છે. સમગ્ર વિશ્વ માં દરેક માનવ પ્રાણી માટે, જે ધ્યાન આપશે, તે

મહાસંઘર્ષમાં સંકળાયેલા સિદ્ધાંતો—એવા સિદ્ધાંતો કે જેઓ ઉપર સમગ્ર માનવજાતિના ભાગ યલટકેલા છે—૨૫૯ કરવામાં આવવા જોઈએ.” Prophets and Kings, 715, 716.

યોહાન બાપ્તિસ્માકર્તા અને ખ્રિસ્તનો ઇતિહાસ, તેમજ મિલેરાઇટ્સનો ઇતિહાસ, એક લાખ યુમાલીસ હજારના સંદેશ અને કાર્યને દૃષ્ટાંતરૂપે દર્શાવે છે. યોહાન અને ખ્રિસ્ત બન્નેએ પોતાના સંદેશને કૃપાકાળના સમાપનની સૂચના આપનાર તરીકે સમજ્યો હતો.

પરંતુ જ્યારે તેણે ઘણા ફરિસીઓ અને સદૂકીઓને પોતાના બાપ્તિસ્મા માટે આવતાં જોયા, ત્યારે તેણે તેમને કહ્યું, હે સાપોના સંતાનો, આવનાર કોપથી ભાગી જવા માટે તમને કોણે ચેતવ્યા છે? મત્તી ૩:૭.

ખ્રિસ્તે યેરુશાલેમના વિનાશનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું, તે જ વિનાશનું, જેના આવવાનો યોહાને તર્કવિતર્ક કરનાર યહૂદીઓને ચેતવણી આપી હતી. ઇસુએ આ વિનાશને તે “ક્રોધ”ના પ્રતીક તરીકે ઉપયોગમાં લીધો, જે ત્યારે આરંભે છે જ્યારે તે, મીખાએલ તરીકે, દાનિયેલ અધ્યાય બાર, ૫૬ એકમાં ઊભો થાય છે.

“ખ્રિસ્તે યેરુશાલેમમાં અવિશ્વાસ અને બળવાખોરીમાં કઠોર બનેલા વિશ્વનું એક પ્રતિક જોયું, જે ઈશ્વરના પ્રતિક્ષણરૂપ ન્યાયનો સામનો કરવા ઝડપથી આગળ વધી રહ્યું હતું. પતિત માનવજાતિના શોકો, જે તેમના આત્મા ઉપર ભારરૂપે દબાઈ રહ્યા હતા, તેમની હોઠોમાંથી તે અતિ કડવી પોકાર બહાર લાવ્યા. તેમણે પાપનો લેખાજોખો માનવીય દુઃખ, આંસુઓ અને રક્તમાં અંકિત થયેલો જોયો; પૃથ્વીના પીડિત અને દુઃખીજનો માટે તેમનું હૃદય અનંત કરુણાથી દ્રવી ઉઠ્યું; તેઓ સર્વને રાહત આપવાની તીવ્ર અભિલાષા ધરાવતા હતા. પરંતુ તેમનો હાથ પણ માનવીય દુર્દેશાની પ્રવાહિનીને પાછી ફેરવી શકતો ન હતો; થોડાં જ લોકો સહાયના તેમના એકમાત્ર સ્ત્રોતને શોધતા. તેઓ મૃત્યુ સુધી પોતાનો આત્મા ઢાળી આપવા તૈયાર હતા, જેથી ઉદ્ધાર તેમની પહોંચમાં આવે; પરંતુ થોડાં જ તેમના પાસે આવતા, જેથી તેઓ જીવન પામે.”

“સ્વર્ગની મહિમા આંસુઓમાં! અનંત ઈશ્વરના પુત્ર આત્મામાં વ્યાકુલ, પીડાથી નમ્ર થઈ ગયેલા! તે દૃશ્યે સર્વ સ્વર્ગને આશ્ચર્યથી ભર્યું. તે દૃશ્ય આપણને પાપની અતિશય પાપમયતા પ્રગટ કરે છે; તે દર્શાવે છે કે ઈશ્વરના કાયદાનું ઉલ્લંઘન કરવાના પરિણામોથી દોષિતને બચાવવું, અનંત શક્તિ માટે પણ, કેટલું કઠિન કાર્ય છે. ઇસુએ અંતિમ પેઢી તરફ નજર કરતાં જોયું કે જગત એવી જ એક ભ્રમણામાં સપડાયેલું હતું, જેવી યેરુશાલેમના વિનાશનું કારણ બની હતી. યહૂદીઓનો મહાપાપ ખ્રિસ્તનો અસ્વીકાર હતો; ખ્રિસ્તી જગતનો મહાપાપ ઈશ્વરના કાયદાનો અસ્વીકાર હશે, જે સ્વર્ગ અને પૃથ્વીમાં તેમના રાજ્યનો પાયો છે. યહોવાના આજ્ઞાવચનો તિરસ્કૃત કરવામાં આવશે અને નિષ્ફળ ઠેરવવામાં આવશે. પાપના બંધનમાં બંધાયેલા, શૈતાનના દાસ બનેલા, બીજી મરણદંડ ભોગવવા નિર્ધારિત લાખો લોકો, તેમની મુલાકાતના દિવસે સત્યના વચનો સાંભળવા ઇનકાર કરશે. કેટલી ભયાનક અંધતા! કેવી વિચિત્ર મોહગ્રસ્તતા!” The Great Controversy, 22.

યોહાન બાપ્તિસ્ત દ્વારા અને ખ્રિસ્ત દ્વારા પણ જાહેર કરવામાં આવેલ ચેતવણીનો સંદેશ એક જ ચેતવણીનો સંદેશ હતો; જેમ મિલેરાઇટોના ચેતવણીના સંદેશે પરીક્ષણકાળના સમાપન સાથે સંકળાયેલા પ્રસંગોને ઓળખાવ્યો હતો, તેમ જ તે જ સંદેશનો એકસો ચુંમાળીસ હજાર લોકો પ્રચાર કરશે. ત્રણ સાક્ષીઓ—યોહાન બાપ્તિસ્ત, ખ્રિસ્ત અને મિલેરાઇટો—સાક્ષી આપે છે કે એકસો ચુંમાળીસ હજાર લોકોનું કાર્ય અને સંદેશ જીવન-મરણની કસોટીની પ્રક્રિયા છે, જે ૧૯૮૯માં ઉઘાડવામાં આવેલ જ્ઞાનના વધારો દ્વારા સિદ્ધ થાય છે. તે સમયે ઉઘાડવામાં આવેલ સંદેશ અંતિમ દિવસોની દર્શન છે, જેને જ્ઞાની લોકોએ સમજવું આવશ્યક છે, જો તેઓ તે “યાજકો” બનવાના હોય કે જેઓ મળી એકસો ચુંમાળીસ હજાર બને છે. જો તે ઉમેદવારો તે દર્શનને સમજતા નથી, તો તેઓ દુષ્ટ, અથવા મૂર્ખ તરીકે ઓળખાય છે, અને તેઓ નાશ પામે છે. તેઓ અને તેમની સંતાન જ્ઞાનના વધારો એવા તે દર્શનના તેમના અસ્વીકારને અનુરૂપ અસ્વીકારવામાં આવે છે.

ઈશ્વરના વચન દ્વારા ઓળખ થાય છે કે રોમ એ એવી શક્તિ છે જે પોતાને ઉચ્ચ કરે છે, ઈશ્વરના લોકોને લૂંટી લે છે, અને પછી પડી જાય છે તથા દર્શનને સ્થાપિત કરે છે. આધુનિક રોમ પાપલ શક્તિ છે કે સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા—આ પ્રશ્ન એ પરીક્ષા છે, જે દર્શાવે છે કે તે ઉમેદવારો બુદ્ધિ, માન કન્યાઓ છે કે મૂર્ખ કન્યાઓ. આ પરીક્ષા દાનિયેલના ગ્રંથમાંથી ઉત્પન્ન થયેલી એક ભવિષ્યવાણીય પરીક્ષા છે, જેને ત્યારબાદ પ્રકાશનના ગ્રંથમાં પુષ્ટિ આપવામાં આવે છે અને પરિપૂર્ણતાએ પહોંચાડવામાં આવે છે. આધુનિક રોમનો વિષય માત્ર પાપલ શક્તિ કે સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકા વચ્ચેની પસંદગી નથી; તે એક લાખ ચુંમાલીસ હજાર માટેની અંતિમ પરીક્ષા છે. તે એક ભવિષ્યવાણીય પરીક્ષા છે, અને જો તેને યોગ્ય રીતે સમજવામાં આવે, તો તે ઈશ્વરની પવિત્ર કરાયેલ ભવિષ્યવાણીય સાક્ષીમાં રજૂ કરવામાં આવેલી અંતિમ પરીક્ષા ણ-પ્રક્રિયાની દરેક રજૂઆતને આવરી લે છે.

યોહાન બાપ્તિસ્તા અને ખ્રિસ્તના સમયની પરીક્ષાની પ્રક્રિયા દાનિયેલના ગ્રંથમાંથી ઉત્પન્ન થયેલી હતી, જેમ મિલરાઇટોના સમયમાં પરીક્ષાની પ્રક્રિયા હતી તેમ. એક ભવિષ્યવાણીય પરીક્ષા તરીકે, સત્ય કેવી રીતે સ્થાપિત થાય છે તેની પદ્ધતિશાસ્ત્ર તે ઉમેદવારો માટે યોગ્ય રીતે લાગુ કરવી એટલી જ આવશ્યક છે, જેટલું માત્ર આધુનિક રોમ કોણ છે તે વિષેના યોગ્ય દૃષ્ટિકોણને ધારણ કરવું આવશ્યક છે. આધુનિક રોમની યોગ્ય ઓળખ ગણવામાં આવે કે યોગ્ય પદ્ધતિશાસ્ત્રના પ્રયોગને, પરીક્ષાના આ બન્ને તત્વો દાનિયેલના ગ્રંથમાં નિહિત છે. દાનિયેલના પ્રથમ અધ્યાયમાં, દાનિયેલે ત્રણ-પગથિયાવાળી પરીક્ષાની પ્રક્રિયામાંથી માર્ગ પસાર કર્યો હતો, જેનો આરંભ આહારથી થયો, ત્યારબાદ દૃશ્ય પરીક્ષા આવી, અને પછી નેબુકદનેઝરે પૂર્ણ કરેલી એક પરીક્ષા આવી; નેબુકદનેઝર ઉત્તરનો રાજા, અંતિમ દિવસોની પાપાસત્તા, તેનું બાઇબલીય પ્રતીક છે.

અને આ ચાર બાળકો વિષે એવું હતું કે દેવએ તેમને સર્વ વિદ્યા અને જ્ઞાનમાં સમજ તથા કુશળતા આપી; અને દાનિયેલને સર્વ દર્શનો અને સ્વપ્નોમાં સમજ હતી. હવે રાજાએ જે દિવસોના અંતે તેમને હાજર કરાવવા કહ્યું હતું, તે દિવસોના અંતે ખોજાઓના મુખ્ય અધિકારીએ તેમને નેબુબાદ્રેસ્સાર સમક્ષ લાવ્યા. અને રાજાએ તેઓ સાથે વાતચીત કરી; અને તેઓ સૌમાં દાનિયેલ, હનન્યાહ, મીશાએલ અને અઝર્યાહ જેવા એક પણ ન મળ્યા; તેથી તેઓ રાજા સમક્ષ ઊભા રહ્યા. અને જ્ઞાન તથા સમજણના સર્વ વિષયોમાં, જેમાં રાજાએ તેમની પૂછપરછ કરી, તેણે તેમને પોતાના સમગ્ર રાજ્યના સર્વ જાદુગરો અને જ્યોતિષીઓ કરતાં દસ ગણાં શ્રેષ્ઠ જાણ્યા. દાનિયેલ 1:17-20.

“દિવસોના અંતે,” જે ભવિષ્યવાણી મુજબ અંતિમ દિવસો છે જ્યારે એક લાખ ચુંમાલીસ હજારની પરીક્ષા થાય છે, ત્યારે દાનિયેલ અને તેના ત્રણ સહયોગીઓ “તેના સર્વ રાજ્યમાં રહેલા બધા જાદુગરો અને જ્યોતિષીઓ કરતાં દસ ગણાં શ્રેષ્ઠ” જણાયા, અને દાનિયેલને “બધી દર્શનો અને સ્વપ્નોમાં સમજ” હતી. દાનિયેલ એક લાખ ચુંમાલીસ હજારનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે અંતિમ દિવસોમાં જ્ઞાનની વૃદ્ધિને સમજે છે—એ જ વૃદ્ધિ ત્યારે આવી જ્યારે ખ્રિસ્તે, યહૂદાના કુળના સિંહ તરીકે, 1989માં “દાનિયેલના ગ્રંથનો તે ભાગ, જે અંતિમ દિવસોને સંબંધિત હતો,” તેની મુદ્રા ખોલી.

દાનિયેલે માત્ર સ્વપ્નો અને દર્શનો વિષે બીજાઓ કરતાં વધુ સમજ રાખી હતી એટલું જ નહીં, પરંતુ તેને “બધા દર્શનો અને સ્વપ્નોમાં સમજ” હતી. તે તેઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે પંક્તિ પર પંક્તિની પદ્ધતિનો ઉપયોગ કરે છે, કારણ કે એ પદ્ધતિ “બધા દર્શનો અને સ્વપ્નોને” એક જ સુસંગત સંદેશમાં જોડે છે. જે સંદેશ બધા સ્વપ્નો અને દર્શનોને એક જ ભવિષ્યવાણીય રેખામાં એકત્ર કરે છે, તે “ફૂંટાકાળના સમાપન સાથે સંકળાયેલા પ્રસંગોને” ઓળખાવે છે. એ સંદેશ ભવિષ્યવાણીય પ્રતીક દ્વારા સ્થાપિત થાય છે, જે આધુનિક રોમ છે—એ સત્તા જે પોતાને ઊંચું કરે છે, દેવના લોકોને લૂંટી લે છે, અને પતન પામે છે.

તે શક્તિ માત્ર યોગ્ય પદ્ધતિનો અમલ કરીને જ સ્થાપિત થઈ શકે છે. જે બહુજન બાઇબલનું અધ્યયન કરવાનો દાવો કરે છે, તેઓ “પંક્તિ પર પંક્તિ”ની પદ્ધતિ નકારે છે; અને કેટલાક, જે તેનો ઉપયોગ કરવાનો દાવો કરે છે, તેઓ પણ “પંક્તિ પર પંક્તિ”ની પદ્ધતિ રચનારા નિયમોનો ગેરલાગુ પ્રયોગ કરે છે. તે

નિયમો પ્રથમવાર મિલરાઇટોએ જાહેર અભિવેષમાં નોંધાવ્યા હતા, અને દેવના અંતિમ દિવસના લોકોને અગાઉથી ચેતવણી આપવામાં આવી છે કે જે લોકો વાસ્તવમાં ત્રીજા દેવદૂતના સંદેશવાહકો છે, તેઓ વિલિયમ મિલરના ભવિષ્યવાણીના અર્થઘટનના નિયમોનો ઉપયોગ કરતા હશે.

“જે લોકો ત્રીજા દેવદૂતના સંદેશની જાહેરાત કરવામાં સંલગ્ન છે, તેઓ એ જ પદ્ધતિ પર શાસ્ત્રોની તપાસ કરી રહ્યા છે જે પિતા મિલરે અપનાવી હતી.” Review and Herald, November 25, 1884.

વિલિયમ મિલરે પ્રકાશન યોદના ત્રણ દેવદૂતોના આરંભનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું, અને તેઓ યોહાન બાપ્તિસ્માદાતા દ્વારા પૂર્વઘાતિત કરવામાં આવ્યા હતા, જે તે સંદેશનો આરંભ હતો જેના સમાપનરૂપ ખ્રિસ્ત હતા. સિસ્ટર વાઇટ યોહાન બાપ્તિસ્માદાતાથી ખ્રિસ્ત સુધી ચાલેલી પરીક્ષાની પ્રક્રિયાને ત્રણ દેવદૂતોની પરીક્ષાની પ્રક્રિયા સાથે સીધેસીધી સંરેખિત કરે છે. યોહાને સંદેશનો આરંભ કર્યો, અને ક્રૂસથી થોડા સમય અગાઉ, જ્યારે ખ્રિસ્ત પોતાના શિષ્યોને કેસરિયા ફિલિપી લઈ ગયા હતા, ત્યારે જ ઈસુએ તે સંદેશની વિગતો ઉમેર્યાં, જેનો આરંભ યોહાને કર્યો હતો. યોહાને ખ્રિસ્તને જોયા ત્યારે જ પ્રથમ (આરંભિક) સત્ય ઓળખ્યું હતું, તે આ હતું કે ખ્રિસ્ત દેવનું મેષશાવક છે, જે જગતના પાપોને દૂર કરે છે.

આ બાબતો યર્દનની પાર બેથાબારામાં થઈ, જ્યાં યોહાન બાપ્તિસ્મા આપતો હતો. બીજા દિવસે યોહાને ઈસુને પોતાની તરફ આવતા જોયા, અને કહ્યું, જો, દેવનું કરડું, જે જગતનું પાપ દૂર કરે છે. આ જ તે છે, જેના વિષે મેં કહ્યું હતું, મારી પાછળ એક પુરુષ આવે છે, જે મને કરતાં અગત્યનો ઠર્યો છે; કારણ કે તે મારો પહેલાં હતો. યોહાન 1:28–30.

ત્યારથી પરીક્ષણનો તે ત્રણ-અડધા વર્ષનો સમયકાળ શરૂ થયો, જેનો અંત ક્રૂસ પર આવ્યો. ક્રૂસ પહેલાં જરા પહેલાં જ્યારે યોહાનની હત્યા કરવામાં આવી, ત્યારે ત્યારબાદ યેશુએ યોહાનના તે એકદમ પ્રથમ નિવેદનને સમજાવવાનું શરૂ કર્યું.

જ્યારે ઈસુ કેસરિયા ફિલિપ્પીના પ્રદેશમાં આવ્યા, ત્યારે તેમણે પોતાના શિષ્યોને પૂછીને કહ્યું, “લોકો મને, મનુષ્યપુત્રને, કોણ કહે છે?” તેમણે ઉત્તર આપ્યો, “કેટલાક કહે છે કે તમે યોહાન બપ્તિસ્ત છો; કેટલાક એલિયાહ; અને બીજાઓ યર્મિયા, અથવા ભવિષ્યવક્તાઓમાંથી કોઈ એક.” તેમણે તેઓને કહ્યું, “પરંતુ તમે મને કોણ કહો છો?” ત્યારે શિમોન પિતરે ઉત્તર આપ્યો, “તમે ખ્રિસ્ત છો, જીવતા દેવના પુત્ર.” ઈસુએ તેને ઉત્તર આપીને કહ્યું, “તું ધન્ય છે, શિમોન બારયોનાહ; કારણ કે માંસ અને રક્તે તને આ પ્રગટ કર્યું નથી, પરંતુ મારા પિતાએ, જે સ્વર્ગમાં છે. અને હું તને પણ કહું છું કે તું પિતર છે, અને આ શિવા પર હું મારી કલીસિયા બાંધીશ; અને અઘોલોકનાં દ્વાર તેના સામે પ્રબળ નહીં થાય. અને હું તને સ્વર્ગના રાજ્યની કૂંજીઓ આપીશ; અને તું પૃથ્વી પર જે કંઈ બાંધશે તે સ્વર્ગમાં બંધાયેલું રહેશે; અને તું પૃથ્વી પર જે કંઈ છૂટું કરશે તે સ્વર્ગમાં છૂટું રહેશે.” ત્યાર પછી તેમણે પોતાના શિષ્યોને કડક આજ્ઞા આપી કે તેઓ કોઈને ન કહે કે તે ઈસુ ખ્રિસ્ત છે. તે સમયથી ઈસુએ પોતાના શિષ્યોને બતાવવાનું શરૂ કર્યું કે તેમને ચેરુશાલેમ જવું જોઈએ, અને વડીલો, મુખ્ય યાજ્ઞકો અને શાસ્ત્રીઓ તરફથી ઘણી પીડાઓ સહન કરવી જોઈએ, અને મારી નાખવામાં આવવું જોઈએ, અને ત્રીજા દિવસે ફરી જીવિત ઉઠવું જોઈએ. મથિ 16:13–21.

કેસરિયા ફિલિપ્પી ખ્રિસ્તના સમયમાં પાનિયમનું નામ છે, અને દાનિયેલ અગિયારના યોદમા વચન પછી આવતા વચનમાં પાનિયમની ઓળખ થાય છે, જ્યાં તારા લોકોના લૂંટારાઓ—જે પોતાને ઊંચા કરે છે, પરંતુ પડી જાય છે—તેમનો પરિચય અપાય છે. યોહાન બાપ્તિસ્તાનો સંદેશ, પ્રેરિત અને પૂર્ણ, આરંભનો તે સંદેશ હતો, જે મિલરાઇટ સંદેશનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો, અને જે મિલરના નિયમો પર સ્થાપિત થયો હતો. અંતના સમયે ખ્રિસ્તનો સંદેશ, જે યોહાનના સંદેશ પર નિર્મિત અને તેને વિસ્તૃત કરનાર હતો, તેણે ત્રણ દૂતોના સંદેશના અંતકાળના સંદેશનું પ્રતિકરૂપ દર્શાવ્યું, જે મિલરના નિયમો અને તે વિગતો પર આધારિત છે, જે લાઇન અપોન લાઇનની પદ્ધતિ અંતે પહોંચે ત્યારે મિલરના સંદેશમાં ઉમેરવામાં આવે છે.

આધુનિક રોમના પ્રતીક સાથે દર્શનને સ્થાપિત કરનાર પ્રતીક વિષે ખોટી સમજણ સુધી પહોંચવું, ખ્રિસ્તના ઇતિહાસમાં તે લોકોને સમાન છે જેમણે ક્રોસના સંદેશને અસ્વીકાર કર્યો હતો. અમને જાણ કરવામાં આવી છે કે જે યહૂદીઓએ યોહાન બાપ્તિસ્તના સંદેશને અસ્વીકાર કર્યો હતો તેઓ ઇસુના ઉપદેશોથી લાભાન્વિત થઈ શક્યા નહોતા, અને જે યહૂદીઓએ એ જ કાર્ય કર્યું તેમનો ઇતિહાસ તેઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જેમણે પ્રથમ દૂતના સંદેશને અસ્વીકાર કર્યો હતો. મિલરાઇટોએ "તારા લોકના લૂંટારાઓ"ની ઓળખ પાપસીય સત્તા તરીકે કરી હતી, જેને મેં પછી "આધુનિક રોમ" શબ્દ દોથી સંબોધિત કર્યું.

અમે આ વિચારોનો આગળનો વિચાર આગામી લેખમાં ચાલુ રાખીશું.